

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Paragrapher bemærkes Følgende:

ad § 1.

Ministeriet har betænkt Nedsættelsen af 2 Tiendecommissioner, den ene for Vro, den anden for det fra Tøringelehn indlemmede District.

Paa Vro oppebærer Præsten Tiende af alle Markfrugter af enhver Art; det bliver saaledes nødvendigt i Loven at optage en Bestemmelse om, at Afsløsningen ogsaa skal angaa de Markfrugter, hvoraf der ikke i Almindelighed svares Tiende.

Naar Tidspunktet for Afslutningen af Tiendecommissionens Virksomhed er ansat til den 1ste Januar 1874, da kunde denne Frist vel synes at være temmelig rigelig, naar Hensyn tages til det foreliggende Arbejdes Omfang, men det turde dog være tilraadeligt ikke at sætte Fristen for kort, da det er vanskeligt forud at danne sig nogen Formening om, hvilken Tid der vil medgaae til forberedende Arbejder, førend Aastedsmøderne kunne tage deres Begyndelse.

Da Bestemmelsen i Lov 14de April 1852 § 6 betræffende fremtidige Overenskomster om Tiendevederlag, der ikkun skulle gjælde for et nærmere fastsat Tidrum, slutter sig til det deri ommeldte Tidspunkt den 1ste Januar 1856, har det været nødvendigt her at optage en tilsvarende Bestemmelse, som slutter sig til det for Afsløsningens Tilendbringelse her valgte Tidspunkt.

ad § 2.

De tidligere gjældende tilsvarende Bestemmelser findes i Frdn. 8de Januar 1810 § 28 1. Da Formanden i Commissionen afgjør Sagen i det Tilfælde, at der er 3 ulige Meninger om samme og saaledes i saa Fald har en mere udstrakt Myndighed end Commissionens andre Medlemmer, har man anseet det rettest, at det ikke gjøres afhængigt af Medlemmernes eget Valg, hvem der skal være Formand, men at et af Medlemmerne ved den kongelige Befkiffelse som Medlem af Commissionen tillige befkiffes som dennes Formand.

ad § 3.

Ved Affattelsen af denne Paragraph har man i det Væsentlige fulgt Lov 14de April 1852 § 10.

ad § 4.

Med Hensyn til Indholdet af denne Paragraph henvises til Lov 14de April 1852 Paragrapherne 11 og 12.

Da Tiendeforholdene i de heromhandlede Districter ere saa forvilledede, turde der være særlig Opfordring til at indskærpe, at Formanden ikke uden Kritik maa tage de modtagne Anmeldelser for fyldestgjørende, men bør lade sig det være magtpaaliggende saavidt muligt at opnaae fuldkommen Sikkerhed for, at der ikke i Planen forbigaaes noget Sogn eller nogen Eiendom, som burde medtages i samme.

ad § 5.

Med Hensyn til denne Paragraphs Indhold skal man henvise til Lov 14de April 1852 Paragrapherne 9 og 12.

ad § 6.

Det vil formeentlig her være tilstrækkeligt at fremhæve de forskjellige Lovbestemmelser, som fastsætte Regler for de i denne Paragraph ommeldte Punkter. Naar § 14 i Lov 14de April 1852 ikke er nævnt mellem foranførte Lovbestemmelser, er dette begrundet i, at der i de Sogne, i hvilke Tiendecommissionerne ville komme til at virke, ikke forekommer noget Tilfælde, hvori Tienden eies af Yberne.

Da det i Overensstemmelse med, hvad man nu antager meest betryggende for Tiendetagernes Dary, i de senere Aar har været en Betingelse for Confirmations Meddelelse paa Tiendeforeninger, at Vederlaget var bestemt til Korn, som enten leveredes in natura eller betales med Penge efter hvert Aars Capiteltart, og da samtlige Foreninger, der maatte blive indgaaede for de nye Tiendecommissioner, som vedrørende enten Præstetienden eller Rike-tienden ville behøve Confirmation, har man anseet det rettest, at der i Loven optages en Bestemmelse om, at Vederlaget bliver at erlægge paa en af de angivne Maader. Med Hensyn til saadanne Markfrugter, hvorpaa der